

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

S. Basilivs Magnvs Episcopvs, Confessor, Graecvs, Cappadox.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

S. BASILIVS MAGNVS

EPISCOPVS, CONFESSOR,
GRAECVS, CAPPADOX.

ASSERTIO IVRISPER.

Gregorius Presbyter, in vitâ S.
Gregorij Nazianzeni.

*Nihil eum fugit — non FORENSIS Di-
ctionis puritas.*

BASILIVM Magnum laudavit Gre-
gorius Nazianzenus, & vicissim ab
eo laudatus est: vterque hoc consecu-
tus, vt laudaretur à laudatissimo viro.
Certè Gregorius, miro loquendi modo,
ait, se, & Basilium, LIBRAM fuisse In
funebri Basilij laudatione, *Nisi mihi hoc
dictu nimis sit magnum*, inquit, *Libra inui-
cem eramus, in quâ expenditur id, quod re-
ctum est, ac obliquum.* Ex hoc igitur ma-
gno Theologo, qui adeò accuratè Basi-
lium suum expendit, quid de eo sen-
tiendum sit, paucis audiamus.

In eadem oratione funebri, cum ple-
risque

risque omnibus Sanctis vtriusque Testamenti eum comparat, multis etiam præfert. Ex veteri affert Enos, Enoch, Noë, Abraham, Isaac, Iacob, duodecim Patriarchas, Ioseph, Iob, Moyse, Aaron, Iosue, Samuel, David, Salomonë, Eliam, Eliseum, Tres Pueros, Danielelem, Machabæos Fratres. Ex nouo, Baptisten, Petrum, Paulum, Iohannem Apostolum, Stephanum. His omnibus ostendit Basilium suum, vel parem, vel superiorem, vel certè accuratum Imitatorem. Vnum atque alterum referamus, ex quibus de reliquis fiat coniectura. *Ioseph*, inquit, *frumenti distributor fuit, sed in Aegypto solum, nec sæpius, & corporaliter quidem: Basilium verò omnibus distribuit, semper, & spiritaliter. Quod mihi distributione illà longè venerabilius existit.* Iterum: *Moyse, & Aaron in Sacerdotibus eius: & magnus quidem Moyse, affligens Aegyptum, & populum saluans in signis multis, ac miraculis, nubem ingrediens, duplicem legem ferens, litteralem extrà, spiritalem intrà. Aaron autem Moyse frater, & corpore, & spiritu, pro*

Populo orans, ac sacrificans; Tabernaculi sacri, & magni quod compegit Dominus, & non homo, Mystes. Amborum horum Basiliius amulator fuit, nequaquam corporalibus flagellis, sed spiritalibus, & rationalibus, populum Hæreticum, & Aegyptiacum affligens. Deduxit autem Populum acceptum bonorum operum amulatorem, ad terram Promissionis, tabulisq; minimè frangibilibus, sed duraturis, leges inscripsit, non iam umbratiles, sed valdè spirituales.

At ne testimonium à tanto amico, & perpetuo laudatore, suspectum sit; ex Theodoretò historiam afferamus unicam, sed splendidam, & dignam tanto viro. Cùm Ariana Hæresis Orbem corrupisset; ad Valentem etiam Imperatorem eius contages peruenerat. Qui cum eam quaquauersum, quàm longissimè poterat, per se, perque suos emissarios, spargeret: Basilium quoque aggredi est ausus. Sed,

— fragili cupiens illidere dentem,
Offendit solido.

Præfectum præmiserat Imperator, impius

pius impium, qui animum tentaret Magni Pontificis. Is Amicitiam Principis proponit, iubetque considerare, quanti ea sit momenti. Respondet Basilius, se quoque magni eam facere, sed si pietati iuncta sit: sine qua, exitiabilem potius esse contendit. Offensus Præfectus, Deliras, inquit, Basili. At ille: Aeternum velim hoc delirio laborare. Alius quispiam Parasitus, Dæmosthenes nomine, cum Episcopo minaretur, Rectius, ait Basilius, feceris, si solitam curam exerueris iusculorum condiendorum. Imperatoris iam partes erant, qui cum nec blanditijs proficeret, nec minis; eò tandem impietatis processit, vt tenebrarum filius Orbis terrę Lumen in exilium deportandum decerneret. Et iam scriptum erat sacrilegum de exilio Decretum: cui dum subscribere parat Imperator, vnus, alter, ac tertius calamus atramentum negavit. Pergebat nihilominus in eo quod cœperat: sed sedes, cui infidebat, confracta est, & quod maius, improba manus concuti cœpit, & contremiscere.

C 5

Sic

Sic eius victa peruicacia. Neque hæc satis. Imperatoris filius graui morbo tenebatur : rogatus Basilius, accedit, sanitatemque pollicetur, si ab Orthodoxo quopiam Baptisma suscipiat; ac iam recreari puer incipiebat: Verum, accedentibus, patris iussu, improbis Arianis, confestim emoritur.

Obijt Anno Christi 778, 14. Iunij.

S. GRE-

